

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

LI. Parænesis ad frequentationem SS. Communionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

rum monebis Auditores, ut quotidie aliquid, licet *Luc. 20. v. 3*
modicum sit, in Vsum pauperum seponant, & ex *2. Cor. 8. v. 3.*
bonis, non alienis, vel furto partis; sed ex propriis
supervacaneis, imò interdum etiam ex necessariis
animo lubenti (Tob. 4. v. 9.) & hilari (Syr. 35. v. 11. 6.
4. v. 8. 2. Cor. 9. v. 7.) item liberaliter (Tob. 4. v. 9. 2.
Cor. 9. v. 6.) & usque ad finem vitæ constanter dent
eleemosynas.

*LI. PARENÆSIS AD FREQUENTATIONEM sacrae communionis, seu S. S.
Eucharistia.*

EXORDIUM *duces à querela*, quòd adeò pietatis
studium apud multos refrixerit, ut rarò ad cõ-
munionem accedant.

PROPOSITIO: Teigitur Auditores ad sacrae *Vide R. P.
Communionis frequentationem incitaturum. Busai Viri.
virt.*

CONFIRM. I. *Locus à dignitate & excellentiâ
Communionis S. Eucharistia*, quæ non minor est,
quàm ipsemet Christi Dei & hominis, qui in illa
sumitur, Conditoris cæli & terræ, & totius huma-
ni generis vindicis Majestas, qua certè nec esse nec
excogitari sublimior potest, ut pote immensa & in-
finita. Quare Divina Scripturâ in veteri Testamē-
to eam nobilissimis quibusque *FIGURIS* adumbra- *Ge. 14, 19.
Heb. 2. v. 1.
Exod. 40.
v. 22.
1. Reg. 28, 6.*
uit, & præsignificavit. Et PRIMò quidem typo *panis*
& *uini* à Melchisedec Rege Salem Dei summi Sa-
cerdote Abraham Patriarchæ oblatis. Deinde *panū*
propositionis, qui solum à puris & sanctificatis come-
di poterant. Item *panis Primitiarum* (Leu. 8. v. 7.)
demum *panis Angelici*, quo Elias Propheta robo-
ratus 40. diebus ambulavit usque ad montem
Dei Oreb. (3. Reg. 9. vers. 8. SECUNDA Figu-
ra fuit *Agnus Paschalis* (Exod. 12. v. 3. à quo Chri-
stus Ioan. 1. dicitur *Agnus, qui tollit peccata mundi*, i-
deoq; Christus post Agnum Paschalē manducatū
in cœna hoc Sacramētum instituit. TERTIA Figu-
ra fu-

rafuit sanguis Testamenti, quo Moyses aspergebat populum. QUARTA, Manna, teste Christo. Ioan. v. 48. In novo Testamento. (Ioan. 6. v. 50. 54. 57. Christus Eucharistiæ dignitatem ex quatuor ejus nobilissimis effectibus demonstrat. PRIMUS est quod sit, panis verus & vivus de cælo descendens. SECUNDUS, quod præbeat vitam æternã. TERTIUS, quod vim habeat excitandi à mortuis. QUARTUS, quod beneficio illius Christi, sit in nobis, & nos in Christo. S. Paulus, Cor. II. v. 27. insinuat ejus dignitatẽ ex gravitate pœnæ, quæ manet indignè communicantes quod quasi denuo Christum prodant, & crucifigant, & ex probatione ad sumptionem ejus requisita, quæ potissimum diligenti examine conscientiæ & exomologesi peccatorum cum dolore Sacerdoti facta perficitur. Eandem dignitatem variis elogiis exprimunt SS. Patres: Pauli discipulus Dionysius Areopagita, lib. de Eccles. Heir. c. 3. Eucharistiam vocat omnium Sacramentorum consummationem, divinissimum & sacrosanctum Sacramentum: sacrosancta & augustissima mysteria. S. Martialis (Epist. ad Burdigalenses c. 3. v. 4) vocat Communionem Dei vivi, mensam divinam et escam in fide perfecta totã cælestem, S. Cyprianus, lib. de cœna Domini. Cibum inconsumptibilem. Optatus Milevit. Pignus salutis æternæ tutelam fidei, & spem resurrectionis.

II. Locus ab immensis & admirabilibus sacre Communionis utilitatibus & fructibus. Ejus enim beneficio non de rivulo, sed fonte omnium charismatum, & donorum cælestium participamus.

PRIMÒ, per illam intimè conjungimur Christo animo & corpore, qui non in substantiam nostram mutatur, sed nos quoddammodo in ejus naturam cõvertimur, ut rectè post S. Communionem peractam dici queamus Christophori, ut S. Cyrillus Hieros. docet.

Ioan. 6. v. 57.
1. Cor. 6. 57.
Qui adhæret, &c.
Cath. 4.
Chrysost.

SECUNDÒ, Ejus vi quotidianas animi sordes facile eluimus; vulneribusq; inflictis medemur. Hom. 46. in Ioan.

TERTIÒ, Valet ad coercendos prava animi motus & perturbationes, & ut Ioan. Cass. docet, *Collat. 22. c. 6.* ad cavendas corporis pollutiones aliasque dæmonum illusiones.

QUARTÒ, Præservat à lapsu in graviora peccata. S. Bern. Duo, inquit, *illud Sacramentum operatur in nobis, ut & sensum minuat in minimis & in gravioribus peccatis tollat omnino consensum. Si quis vestrum non tam sepe, modo non tam acerbos sentit iracundiæ motus, invidia, luxuria, aut caterorum huiusmodi, gratias agat Corpori & Sanguini Domini, quoniam Virtus Sacramenti operatur in eo, & gaudeat quòd pessimum hulus accedat ad sanitatem.* Quo fit ut qui diutius à Communionem abstinent facile in lethalia crimina labantur. Ser. de Bapt. in Cena Domini habito.

QUINTÒ, Valet ad expugnandas omnes tentationes dæmonis, mundi, & carnis. Vnde Chrysoft. *Hom. 45. in Ioan. Hic mysticus Sanguis demones procul pellit, Angelos, & Angelorum Dominum ad nos allicit: demones enim cum Dominicum Sanguinem in nobis vident, in fugam vertuntur, Angeli autem concurrunt.* Cyrl. Alex. lib. 3. in Ioan. cap. 39. Chrysoft. li. 24. in epist. ad Cor.

SEXTÒ, Majorem Apud Deum gratiam (unde & nomenclaturam accepit) conciliat. Si enim qui manducat, Christi carnem & bibit ejus sanguinem, vitam æternam, multo magis habet gratiam.

SEPTIMÒ; Vehementer accendit in nobis amorem Dei, & ardua quæque pro Christo perferenda nos inflammat. Qua de causa, cum olim à Tyrannis fideles ad tormenta & cædem propter Christiani nominis confessionem vulgo raperentur, ne illi fortè dolorum acerbitate victi in salutari certamine succumberent, vetus in ecclesia Catholica mos fuit, ut iis ab Episcopis Domini Corporis, & Sanguinis Sacramenta præberentur. Ioan. 6. v. 53. Vide Cypr. epist. 54. 12. Chrysoft. Hom. 61. ad pop. Ant. Tã.

quam Leo-
nes, ait, igne
spirantes ab
illa mensa
recedamus,
facti diabolo
terribiles,
&c.

OCTAVO, Magnam adfert voluptatem & consolationem spiritus pie communicantibus.

NONO, Antidotum est presentissimum ad perfectionem vite Christianae & religiosae consequendam, quae consistit in perfecta abnegatione sui, mortificatione passionum, & vero contemptu mundi.

DECIMO, Est viaticum nostrae peregrinationis, vel peregrinantium ad caelestem patriam, & ad montem caeli ascendentium, ideoque Agnus Paschalis, Exodi 12. manducabatur a Judaeis, habitum peregrinorum praeseferentibus, cum baculis, calcibus, &c. & Elias Propheta sub cinericeo panis fortitudine ambulavit usque ad montem Dei Horeb, Quare in Concilio Nicæno aliisque, jam olim mandatum est, ut nemini morti proximo hoc viaticum negetur.

Act. 2. v. 41
Vide Baro.
tom. 1.
Gratian. de
Consecra. d. 2.
peracta.

II. Locus à testimonijs Divinis, SS. Patrum, & vetustissima Ecclesia. S. Lucas de primorum Christianorum à S. Petro conversorum more ita scribit: *Errant perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus*: (ubi Syrus interpretres habet, in fractione Eucharistiae: (& paulo post subjicit: *Quotidie quoque perdurantes unanimiter in templo, & frangentes circa domos panem, &c.* Syrus vertit, frangentes munus benedictum.) Pia huic consuetudini quotidie comunicandi deinde accessit praecipitum summi Pontificis Anaclæti. Qua de causa diu in Ecclesia mos viguit, ut sacerdos, peracto Sacrificio, cum Eucharistiam sumisset, ad populum praesentem conversus, fideles ad sacram mensam invitaret. Adhæc, quod admodum salutare & fructuosum sit, sapienter per annum iterare sacram Synaxin, omnes SS. patres, & Theologi ad hoc usque ævum constanter docuerunt. S. Ignatius Martyr, Apostolorum discipulus, in ep. ad Ephesios: *Datè, inquit, operam, ut crebrius congregemini ad Eucharistiam, & gloriam Dei. Quanto enim sapienter in idem loci conveni-*

Dio. Areyop.
de Eccl.
Hic. c. 3. 7. 2

tis, labefactantur vires Satanae, & ignita illius ad peccandum jacula trita resiliunt. S. Hilarius: Si non sunt tanta peccata, ut excommunicetur quis non se debet à medicina Corporis & sanguinis Domini parare, unde *Apud Gratian. de Contumendum est; ne diu abstractus à Corpore Christi, alienus remaneat à salute: qui peccare consueverit, communicare non desinat. Sanct. Ambros. lib. 5. de Sacram. cap. 4. Si quotidianus est panis, cur post annum illum sumis, accipe quotidie quod quotidie tibi profit. Sic vive, ut quotidie merearis accipere: qui non meretur quotidie accipere, non meretur post annum accipere. Et: quotiescunque effunditur Sanguis Christi, in remissionem peccatorum effunditur, debeo semper accipere: quia semper pecco debeo semper capere medicinam.*

In EPILOGO excitabit Auditores, ut ingens in se excitent desiderium cibum illum cœlestem, SS. Eucharistiam (ad æternam animæ salutem tam salutarem) prævia pœnitentia creberrimè usurpandi: Excitati, ut cum S. Chrysostomo loquar, incensi, ac ferventes omnes accedant. Nam si Iudæi stantes, calceati & baculos in manibus habentes cum festinatione comedant, quando magis nobis vigilandum est? Non videtis quanta infantes animi alacritate mamillas arripiunt? qua passione papillis insigunt labia? non minore cupiditate nos quoque ad hanc mensam, & ad huius calicis spiritualem accedamus papillam, imò verò maiore desiderio quasi lactantes pueri gratiam Christi fugamus, unus sit nobis dolor, una mœstitia, si hoc alimento spirituali privamur. Hæc Chryl.

LII. PARÆNESIS AD CVSTODIAM bonæ famæ.

IN EXORDIO dices, hominem duplici ex capite teneri rationem habere bonæ suæ famæ: tum, quia tenetur operam dare virtuti, ex qua sola bonitas famæ promanet: tum, quia tenetur non dare